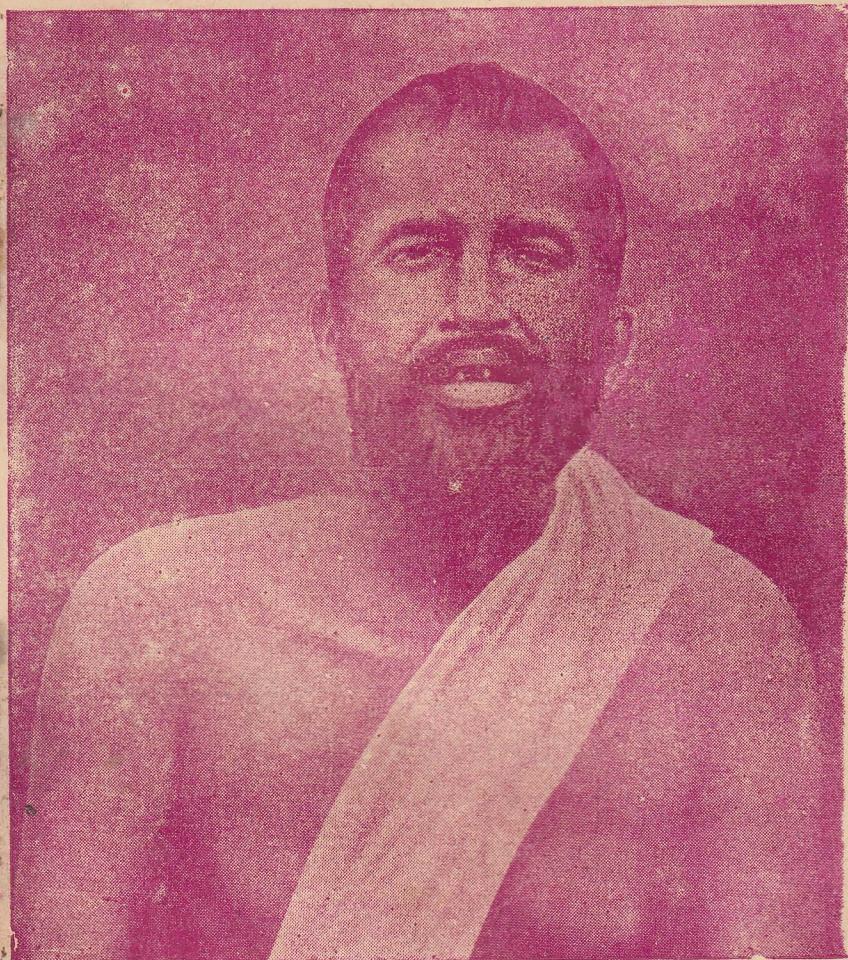

அத்மநோகு

“சார்தா நாதன் ஜயபரம ஹம்ளனவன்
பாரதான் மாவெளவே பார்”

ஓம்

ஆத்ம ஜோதி

ஒர் ஆத்மிக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் இருவனே

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே—சுத்தனர்தர்.

சோதி 6	விஜயங்கு மாசிமீ 1-ங் திகதி	சுடர் 4
--------	----------------------------	---------

பொருளாடக்கம்.

விஜயம்	பக்கம்
இராமகிருஷ்ணதேவர்	85
அர்த்தநாரீசுவர சொஞ்சம்	87
நீரின் மேல் பாக்டுபோல் வாழுங்கள்	89
உருவ வழிபாடு	90
ஓம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணயூரோ	92
நூனவாசிட்டமும் பகவத் தீதையும்	93
தினசரி வாழ்க்கையில் யோகநிலை	96
இது “என்பரீசுக்கிசையாது”	99
தெங்கோடு உருக அருள்	102
உதிர்ந்த மஸர்கள்	103
வழிபாடு	104
ஆத்மிகம்	106
ஆவந்தக் களஞ்சியம்	108
சாதுக்கநும் உலகமும்	111
செய்திக்கிரட்டு	கவர் 3ம் பக்கம்

ஆத்ம ஜோதி

ஆயுள் சந்தா ரூ. 7.5.

வகுட சந்தா ரூ. 3.

தனிப்பிரதி சுதம் 30

கெளரவ ஆசிரியர்: க. இராமச்சந்திரன்
60, மல் ரிசேஸ், கொண்டுப்பிட்டி, கொழும்பு

பதிப்பாசிரியர்:— நா. முத்தையா
ஆத்ம ஜோதி நிலையம். நாவைப்பிட்டி [சிலோன்]

ஓம்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவர்
தோத்திரம்.

கல்லாத கல்விவளர் கடலே யானுன்
கலங்காத காளியருட் செல்வன்; சித்தி
எல்லாமும் வல்லவனும் இயற்கையாக
எம்மதமும் சம்மதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளும்
சொல்லாளன். சொற்கடந்த பெருமையாளன்;
சுத்தான்ம நேயத்தின் கட்டரே யானேன்;
எல்லாமாம் பரம்பொருளை யெங்குங் கண்டோன்
இராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸேன் இருதாள்போற்றி!

சுத்தானந்தர்.

மெய்யருள்சேர் திருநாட்டிற் பாரதமே
சிறந்ததெனும் மேன்மை எய்த
மையில்கமார்ப் புகூரென்னும் பழுப்பதியில்
மறையவர் தம் மரபில் வந்த
செய்யஅருட் சந்தரமணி தேவியார்
திருவயிற்றிற் சிறுவனுகி
வையமுய்ய வங்குதித்த மாதவனை
வாயார வாழ்த்து வாமே.

விபுலானந்தர்.

அனத்தற் கரிய பலசமய
ஆக மங்கள் அத்தனையும்
களக்கம் அறவே இரவுபகல்
கற்ற பெரியர் யாவருமே
உளத்திற் கண்டு தெளிந்தபொருள்
ஒன்றே யென்னும் உண்மையினை
விளக்க வந்த ராமகிருஷ்ண
விமலன் வாழ்க, வாழ்கவே!

கவிமணி தே, வி.

ஓம்.

இராமகிருஷ்ணரின் பிரார்த்தனை.

உன்னரு வல்லால்—வேறிங்
கொரு துணையுண்டோ?
என்னை ஆண்டிடநீ—உள்ளம்
இரங்க வேண்டுமெம்மா,
மாசிலாத அன்பு—நெஞ்சில்
வளர வேண்டுமெம்மா;
ஆசை வேரெல்லாம்—அடியோ
ட்ரிய வேண்டுமெம்மா.
போருஞும் வேண்டாமெம்மா—எனக்குப்
புகழும் வேண்டாமெம்மா;
அருளே வேண்டுமெம்மா—வேரே
ஆசை இல்லையம்மா,
கோயில் என்னேஞ்சாய்—என்றும்
குடியிருப்பாயம்மா;
தாயின் அருள்லால்—எனக்கோர்
தஞ்சம் வேறுண்டோ?
சித்திகள் பேற்றிய—செயல்கள்
செய்ய வேண்டாமெம்மா;
பக்தியோடு பாதம்—நீதமும்
பனிதல் போதுமெம்மா,
மாசிலாத அன்பை—உள்ளை
மறக்க வோன்னை அன்பை
தாசஞ்சும் அன்பை—எனக்குத்
தந்திருள்வாயம்மா.
மஞ்சும் இவ்வுலகில்—ஏழை
வந்தி வாடாயல்
அடுட் பேருங்கடலே—உண்மை
அன்பளிப் பாயம்மா.

கவியனி தே. வி.

॥ அர்த்தநாரீஸ்வர சொரூபம் ॥

[ஆசிரியர்]

பிருகதாரண்யக உபஶිஷ்டம் இரண்டாம் அத்தியாயம் நான் காம் பிராம்மணத்தில், யக்ஞயவல்கிய ரிவிக்கும் அவரது முதலா வது பத்தினியான மைத்ரேயிக்குமிடையே நடந்த ஓர் அரிய சம் பாஷ்ணை விளாக்கப்பட்டுள்ளது. இல்லற வாழ்வை விடுத்துத் தாறவு பூணை விரும்பிய முனிவரைப் பார்த்து, மைத்ரேயி தனக்கு அமிருதத்துவத்தை அடையும் நெறியை உபதேசிக்குமாறு கேட்ட வர். அந்த விள்ளணப்பத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த முனிவர் சொல்லுகிறார்:— ‘மிரியே! நீ நல்லவார்த்தை கூறினும்; இங்குவா, உட்கரு, நான் சோல்வதைக் கவனமாய்க்கேன். ஒரு பத்தினி தன் பரத்தா வை நேசிப்பது பதியின் பொருட்டல்ல; ஆத்மானின் பொருட்டேயாம், அதே விதம் ஒரு மனைவி அவள் பதியால் நேசிக்கப் படுவதும் ஆத்மான் பொருட்டேயாம்’

இங்கு உபஶිஷ்ட வாக்கியத்திலைடங்கிய உண்மை எம்மெல்லோ கரையும் பொறுத்தமட்டில், வெறும் புஸ்தக அறிவாகவோ கேள்வி ஞானமாகவோ சின்று விடுகிறது. ஆகல், அந்த வாக்கிற்கு ஓர் ஒப்பற்ற எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தவர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹாம்ஸர். அவர் சாரதா தேவியாருடன் வாழ்ந்து காட்டிய இல்லற மார்க்கம் உயர்வற உயர்ந்த தூய நெறியாகும். சுருங்கக்கூறின், அர்த்தநாரீஸ்வரம் என்று நமது சமய நூல்கள் கூறுவதின் காத்து இது தான் என்று விளக்குவது போல் அமைந்திருந்தது அவர்கள் இருவரின் லக்ஷ்மி வாழ்க்கை. அம்மட்டோ!

“சிவம் சத்தி தன்னை சன்றும் சத்திதான் சிவத்தை சன்றும்
உவந்தி ருவரும் புனர்ந் திங்குல குயிரெல் லாமீன் றும்
பவன் பிரம சுவியாரும் பானமேழி கன்வி யாரும்
உவந்தரு ஞானத் தோர்க் கித்தன் மைதான் தெரியுமன்றே”

என்ற சித்தியார் சுபக்கம் இரண்டாம் குத்திரப்பாடலுக்குக் கூட ராமகிருஷ்ணர்-சாரதா தேவியார் வாழ்க்கை ஓர் விரிவுரை போல் விளங்கியதெனக் கூறுதல் மிகையாகது.

வேதம், உபஶිஷ்டம் முதலாய நமது சமய சாத்திரங்களைந்தும் ஆன்ம உண்மையை நேரே அநுபவித்த மஹாஷிகளின்

அநுடூதிச் செல்வங்களேயாம். அவர்களுக்குக் கடவுளுண்மை கை கண்ட சுயம்பிரகாசப்பொருளாம். இவ்வகவாழ்வின் ஓவியக்காரர்களுட் சிலர் கவிதையும் கானமும் நிறைந்தவர்களாகவும், வேறு சிலர் ஆற்றல் மிகுந்த கர்மயோகிகளாகவும், அநேகர் எதனினுங்கலவாது தனித்திருப்போர்களாகவும் வெவ்வேறு வகையினராகக் காணப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் எல்லோரும் சென்றதும், செல்வதும் ஒரே வழி; பேசுவது ஒரே மொழி. நமது இந்துமதசம்பிரதாயம் தொன்று தொட்டு இன் றுவரைக்கும் நிலைபெற்றிருப்பது இந்த உயர் நோக்க மேடிருக்கொண்டு அவதரித்த மகான்களினுலேயாம். மனித வாழ்க்கையில் கண்ணடியில் தெய்வவாழ்வின் பூரணபிம்பமாய் சென்ற நூற்றுண்டில் விளங்கியவர் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணர். அவரின் மகிழை யைப்பற்றி காந்தியடிகள் இன்றைக்கு முப்பதுஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதியபோது, “பரமஹஸ்ரீன் வாழ்க்கை வரலாறு மெப்ப்பொருள்காண்டற்குரிய பயிற்சியின் சரித்திரமோகும். அவரது வாழ்க்கை நம்மெல்லோரையும் கடவுள் தரிசனம் பெறப் பக்குவராக்கும் பெருமையுடைத்து. உயிரும் உடலும் கொண்டு உலவிய தெய்வத் தன்மையே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர். அவர் தருவாய் மலர்ந்தருள்ளயை வெறும்புத்தகப் படிப்பில் வந்த உரைகளல்ல; வாழ்வென்னுஞ்சுவடியின் கண்ணுவள்ள ஏடுகளே அவை. அவரது சொந்த அநுபவத்தினை வெளிக்காட்டும் மெய்யுரைகளாதவின், அவற்றைக் கற்போருள்ளத்தில் அவை பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்து விடுகின்றன.” என்று அழகாக வரைந்துள்ளார். பரமஹஸ்ரீன் ஜெகம் நட்சத்திரம் இந்த மாசம் २ ம். (6-3-54) சனிக்கிழமை பொருந்தியுள்ளது ஸ்ரீ சாரதாதேவியாரின் நூற்றுண்டுவிழாத்தொடர்பில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் ஜயத்தி விழாவும் இந்த ஆண்டில் வழக்கத்திலும் பார்க்கக் கூடிய சிறப்புடன் கொண்டாடப்படும். அதில் ஆர்வத்துடன் கலங்குதோள்வதுடன், அவரது அரிய உடதேசங்களை அடிக்கடி படித்து நற்பயனடைவோமாக.

நீரின்மேல் படகுபோல் வாழுங்கள்.

[ராமகிருஷ்ண உபநிஷதம் ராஜாஜி]

நீரில் படகு தங்குகிறது. ஆனால் படகுக்குள் தண்ணீர் புகும் படி விடக்கூடாது. புகவிட்டால் ஒடம் முழுகிப்போகும். அப்படி யேதான் உலக வாழ்க்கையிலே இருக்கும் பக்தர்களின் விலையும். உலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உள்ளத்துக்குள் உலகத்தைப் பாயவிடக்கூடாது, விட்டால் படகு கவிழ்ந்து போகும்

இல்லறம் நடத்துங்கள். ஆனால் ஒரு கையால் வாழ்க்கைக் கடமைகளைச் செய்து கொண்டு ஒரு கை பகவான் காலைப் பிடித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். வேலை செய்யாமல் இருக்கும் போது இரண்டு கைகளும் ஆண்டவன் பாதங்களைக் கெட்டியாகப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கப் பயன் படவேண்டும்.

“ஒரு வீட்டில் வேலைக்காரி என்ன உணர்ச்சியோடு நம்மவீடு என்கிறார்கள்? அவள் சொந்தவீடு எங்கேயோ ஒரு கிராமத்தில் இருக்கிறது; பட்டணத்தில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். எஜமானியின் குழந்தையை எடுத்து ‘என் கண்ணே’ என்று சீராட்டுகிறார்கள். என் கோபாலன் ரோம்ப துவ்டன்’ என் கோபாலனுக்கு பாவும், அதிகப்படி என்றெல்லாம் குழந்தையைக் கொஞ்சிப் பேசுகிறார்கள். பேசும் போது கோபாலன் எஜமானியின் குழந்தை, தன் குழந்தையல்ல, தன் குழந்தை ஊர்ஸ் பாடடியிடம் இருக்கிறது. என்பதை அவள் மறக்கவில்லை. அப்படி யே, என் இல்லறச் சீடர்களே! நீங்களும் வேலைக்காரி பாவுத்தில் இல்லறத்தை நடத்துங்கள்.”

உங்கள் இல்லறம் ஆண்டவன் வீடு, அதன் எஜமானன் ஆண்டவர்கள் என்கிற பாவுத்தை வழக்கப்படுத்திக் கொண்டு இல்லறத்தை நடத்துங்கள், வழக்கம் பலப்பட்டதும் அதுவே மனுசின் பான்மையாகி விடுகிறது இல்லறமானது வைராக்கியம் பயிலும் இடமாகும், சிலசௌகரியங்களை அமைத்துக்கொண்டு துறவுமார்க்கத்தைப் பயிலுவதே இல்லறத்தின் பயன். உள்ளத்தைப் பக்குவப் படுத்திக் கொள்வதற்குக் குடும்ப வாழ்க்கையை ஒரு பயிற்சிக்களாமாகப் பாவித்துக் கொண்டு இல்லறம் நடத்துங்கள்.

உருவ வழிபாடு

(கங்காதரன்)

1

இப்பிரபஞ்சத் தோற்றங்கள் யாவும் தோன்றுவதற்கும் தோன்றி இயங்குவதற்கும் இயங்கி ஒடுங்குவதற்கும் காரணமாயுள்ளதெது வோ அதையே நாம் கடவுளெனப்போற்றி வழிபடுகின்றேம்.

2

உருவ வழிபாடு அறியாமையின் சிகரம் என்று சிலர் வாதிக் கின்றனர். எல்லா உருவங்களும் இறைவனுடை திருவுருவங்களாக இருக்கும் போது அவ்வருவங்களிற் சிறந்த ஒன்றை வழிபடுவது இறைவனை வழிபடுவதே அல்லாமல் எப்படி அறியாமையாகும்.

3

உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் யாதேனும் ஓர் வகையில் உருவ வழிபாட்டையே மேற்கொண்டுள்ளன. உருவ வழிபாடு அற்றவைகள் என்று பறையறையும் சமயங்கள் கூட அவற்றைத் தோற்றுவித்த ஆசான். அவர் அருளிய அருள் மொழிகள் அவர் பிறக்கு வளர்ந்து செயலாற்றி மறைந்த இடம் முதலிபவற்றைப் புனிதமான வைகளாகக் கருதிப் போற்றி வழிபடுகின்றன. சமய நிலையினின்றும் ஆழந்து கோக்கின் இவையாவும் ஒருவகையான உருவ வழிபாடே என்பது நன்கு புலனுகும்.

தகப்படேடோ. மனைவியுடே சண்டைபிடித்துக் கொண்டோதுறவு பூண்டால், அது உண்மையான சங்கியாசமாகாது, அந்தத்துறவு வெறுப்புத்துறவாகும். அது நிலைக்காது. வெகு சீக்கிரத்தில் அப்படிப்பட்ட துறவியின் மனம் பழைய விஷயங்கள்ல் சென்று மறுபடி உலக வாழ்க்கை ஆரம்பமாகும்.

இல்லற வாழ்க்கையை ஆண்டவனிட்ட கடமை என்று சரியாசப் பக்கியுடன் நடத்தி, எல்லாம் சசன்பணின் று மனதைப்பழக்கப் படுத்தி பக்குவமடைந்த பின் துறவு பூண்டவர்கள் துறவு நிலையின் பயனைப் பெறுவார்கள். ஒரே பரம் பொருளின் தோற்றங்களே எல்லா உயிரும் என்கிற மேய்யுணர்வைப் பேறுவார்கள்.

4

அத்யாத்ம வாழ்க்கையின் ஜீவனுகிய வேதம் உபநிடதம் கீதை போன்ற புனித நூல்களை அருளிய மாழுளிவர்கள் உருவ வழிபாட்டையும் அத்யாத்ம நியமங்களையும் வெறுக்கவில்லை. அத்வைத சித்தாங்க போதகராகிய ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் கூட உருவ வழிபாட்டிற்கு அத்தகைய முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார் என்பதை உணர அவர் அருளிய சௌந்தரீய ஹஸரியும் பஜகோவிந்தமுமே போதுமானவை களாகும் சமீபகாலத்தில் வாழ்ந்தவரும், உலகம் போற்றும் மாபெரும் ஞானியுமாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண முனிவருக்கும் உருவ வழிபாட்டிற்கும் உள்ள தோடர்பு எத்தகையது என்பதை அத்மீக உலகம் நன்கு அறிந்ததே, ஒரு குறிப்பிட்ட உருவில் இறைவனைக் காண்பதன் மூலமாகத்தான் முடிவில் அவனை எங்கும் காணமுடியும் என்பது அருளோளி பேற்ற பெரியோர்கள் அனுபவத்திற்க கண்டபேரு முடிபாகும். பரிபக்குவ நிலையில் எவ்வித நியமங்களும் உருவ வழிபாடும் அவசியமில்லையே எனினும் அதை ஆரம்பகால சாதகளைப் பின்பற்றச் செய்வது அபாயகரமான செயலாகும்.

இடைக்காலத்தில் தோன்றிய சில தத்துவ போதகர்களும், சமயாச்சாரியர்களும் சித்தர்களும் உருவ வழிபாட்டையும் மிக வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளனர் எனினும் அவர்கள் அந்த லக்ஷியத்தை அடைவதற்கு இவைகள் தடையாக இருக்கின்றன என்று கண்டித்தன ரோ அதே லக்ஷியத்தை அடைவதற்கு அனுகூலமான சாதனங்களாகவே அறிவோளிபெற்ற பெரியோர்கள் அவற்றைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். இதுகாறும் உலகில் தோன்றிய தத்துவ போதகர்கள், தீர்க்கதறிசிகள், சமயாச்சாரியர்கள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் இவர்களில் மிகப்பெரும்பாலோர் உருவவழிபாட்டின் மூலமாகவும் சமயங்களின் மூலமாகவும் பரம்பொருளைக் கண்டு பரக்கி அடைந்துள்ளனர் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

5

அங்கிங்கெனுதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திலங்குபவன் இறைவனென மாமறைகள் போற்றுகின்றன. அருவனுய் நாம் காணும் இவ்வுருவங்கள் அனைத்துமாய் விரிக்கிலங்கும் பரம்பொருளை ஓர்குறிப்பிட்ட உருவில் காண்பதன் மூலமாகத்தான் முடிவில் எங்கும் காணமுடியும். ஆற்றைக்கடந்து மறுக்கரை அடைவதற்கு ஒட்டம் எப்படியோ அதுபோலவே ஒடும் புலனையும் அலையும் மனதையும் அடக்கி ஓர்முகப்படுத்தி உள்ளாழ்ந்த மோனத்தில் உலகாய் விரிந்த அப்பரம்பொருளை உணர்வதற்கு உருவவழிபாடு அத்தியாவசியமான சாதனமாசும்.

(தோடரும்)

ஓம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணை நமோ :

நிதய மங்கள ஜோதி நமோ நம
சத்திய நாமசங்கீதா நமோ நம
ஷிஷ்க ளங்கபொற் பாதா நமோ நம
அருள்மேவும்

நிர்க்கு னையை தீபா நமோ நம
சர்க்கு னைபரமேசா நமோ நம
நிஷ்டை யானந்த யோகா நமோ நம
ப்ரமமான

அத்வை தானந்த போதா நமோ நம
சத்சி தானந்த ரூபா நமோ நம
அற்பு தக்குரு நாதா நமோ நம
எமையீன்ற

அப்புனே, அருட் கண்ண நமோ நம
ஒப்பி லாமனி வண்ண நமோ நம
ஐக்ய ஞானசம் பண்ண நமோ நம
கவி தீராய்

சுத்த சக்திக் கனியே நமோ நம
பக்தர் நெஞ்சிற் கிளியாய் நமோ நம
தொட்ட ணைத்திரட் சிப்பாய் நமோ நம
அறிவான

துரிய ஜோதி மலையே நமோ நம
பெரிய ஞானக் கடலே நமோ நம
துகர்தீர் வானச் சுடரே நமோ நம
இடர்தீராய்

உத்த மர்க்கருள் வித்தே நமோ நம
முத்தொ மிற்கொரு கர்த்தா நமோ நம
ஒப்பில் சாரதை பர்த்தா நமோ நம
உலகாரும்

ஓம் பகவதி பாலா நமோ நம
ஓம் நரேந்தர பிதாவே நமோ நம
ஓம் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணை நமோ நம
சரணம் சரணம்.
பரமஹஸ்தாஸன்.

ஸ்ரீ ஞானவாசிட்டமும் பகவத்கிதையும்

வாசிட்டமுனிவரால் ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு அருளிய ஞானவாசிட்டத்தையும் கண்ணப்ரானால் அருச்சனனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பகவத்கிதையையும் துருவி ஆராய்க்கு பார்ப்பவர்கட்கு இருநால் கள்ளுமுள்ள கருத்தொற்றுமை தெற்றேன விளங்கும்; பந்தியது முந்தியதற்கு விளக்கக்கூடிய முறையில் அமைந்திருப்பதுங் தெரிய வரும்.

ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு ஞானமுண்டாகும் பொருட்டே விபரிக்கப்பட்ட கதைகளில் பெரிதும் அடங்கியிருப்பது ஞானமே யெனினும் கர்மம், பக்தி இரண்டும் வாசிட்ட நூலில் இடம் பெற்றேயுள்ளன. இக்கருத்தைத்தெளிவு படுத்தும் முறையில் தமிழில் வரையப்பட்ட நூல்களுள் இன்று தலைசிறந்து விளங்குவது யோகவாசிட்ட ஞானப் பெண்மனிகள்' என்னும் அரிய புத்தகம். இதன் ஆசிரியர் திரு. குமாரி ஞானசௌந்தரி தேவி ரிஷிகேசம் சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களின் உத்தம சீடர்களுள் ஒருவரும், ஈங்கோய்மலை சிவானந்த சாதன ஈலையத்தின் ஸ்தாபகருமான சுவாமி அத்வையானந்த ரைக் குருவாகக் கொண்டு, அவரிடம் ஞானநூல்களைக் கற்றவராவர். இப்பெண்மனியின் எளிய இனிய தமிழ் நடையும் கவிதையும் மிக கவர்ச்சிகரமானவை.

கிதையின் முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் உள்ள கர்மயோகத்தை விளக்குவதற்கு அரக்கியாகிய கற்கடியின் வரலாற்றையும், இடையிலுள்ள ஆறு அத்தியாயங்கள் தரும் பக்தி யோகத்தை விளக்குவதற்கு அரசி லீலையின் சரித்தரத்தையும், இறுதி ஆறு அத்தியாயங்கள் விபரிக்கும் ஞானயோகத்தை விளக்கு வதற்கு குடாலையின் வரலாற்றையும் தெரிந்தெடுத்து, ஞானசௌந்தரி தேவியார் தமிழ் நாட்டுச் சகோதரிகளுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடிய ஓர் அரிய நாலை அளித்துள்ளார். சுவாமி சிவானந்தர் அவர்கள், இங்நாலைப்பாராட்டி எழுதிய ஆசிக்கடித்தில் 'தேவிகளே! ஸீங்கள் ஆடவருடன் சமத்துவம் கோரத்தேவையில்லை, உண்மையிலேயே ஸீங்கள் அவர்களை விட உயர்ந்தவர்கள். ஸீங்கள் ஆடவரின் தாய்மார்கள், அவர்களின் குருமார்கள், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாளராக

வும், ஆறுதலளிப்பவராகவும், துணை செய்ப்பவராகவும், நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். பராசக்தியின் வடிவங்களாகிய நீங்கள் மிக்க சக்தி வாய்ந்தவர்கள்.” என்ற அரிய வசனம் அடங்கியுள்ளது. நூலில் வரும் இரண்டாவது விஷயமான லீலை கதைச்சுருக்கத்தை, கீழே தருகின்றோம், வசன நடையில் விரிவான வரலாற்றைப் படிக்க விரும்புவோர் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஈங்கோய் மலை சிவானந்த சாதன ஸிலையத்திற்கு எழுதி நூலில் பெறலாம். விலை ரூபா 1-4-0.

பதினுன்து சீர் கழி நேடிலடி ஆசிரிய விநுத்தம்

எண்ணிலா வண்டந் தம்முளே யொன்று
யிலங்கு மில் வண்டத்தி லோர்பால்
இருந்தர சாண்டு புவியினைப் புரக்கும்
இறைவனற் பதுமனும் பெயரோன்
பண்ணிய தவத்தால் மனைவியாய் வாய்ந்த
பண்பினால் லீலையா மவள் தான்
பண்டு செய் தவத்தால் கலைமகட் கருதிப்
பல பகல் நோற்றிட வாணி
எண்ணிய பொழுதி வெதிரினி ஒற்றுவும்
இறைவனி னயுள்முன் முடியில்
இல்லினை விட்டுச் சீவனீங் காமல்
இருந்தீட வும்பிரு வரங்கள்
நண்ணிய படியே கொடுத்தன னோர் நாள்
காவல னிறந்தீடச் சீவன்
காவல் சேரந்தப் புரத்தினை நதுமுன்
கலைமகட் டோன்றின னன்றே. (1.)

ஞானமே வடிவாம் நாமச ஞருளால்
நாங்களைர் லீலையும் மனத்தை
ஞானவா காயந் தன்னிலே யொடுக்க
நாயகன் விடுரத னகி
மானமாய் வேறே ரண்டத்தி ஸரசாய்
மகிழ்வுட னிருந்தீடக் கண்டாள்
மற்றுமத் தேவி யருளிய நெறியே
மருவுமப் பருவடல் விடுத்துத்
தானுமவ் வாணி தன்னெடு நுண்மைத்
தனுக்கொடு வான்வழிச் சென்று
தனந்தமுற் பிறப்பி ஏருந்ததி யாகித்
தவழுயல் வசிட்டனே டிருந்த

வானவோ ரண்டந் தனி னுழைந் தங்கு
மருவிய மைந்தரைக் கண்டாள்
மற்றதுமப் பதும னுடலினைப் பார்த்து
மகிழ்விடு ரதனக ரடைந்தார். [2]

வெந்திறற் றடந்தோள் விடுரத னெதிர்த்த
விறல்செறி சிந்துமா ராசன்
வியப்புற பொருது கங்குலில் மனைமேல்
விழிதுயின் றிடுவதைக் கண்டார்
மந்திரி யரசன் குலமுறை யுரைத்தான்
மன்னவன் விரோதன் ருநும்
மனைவியாம் புதிய லீலையும் ஞானம்
வாணியின ஞானினுற் பெற்றுர்
சிந்துவா னிறந்து பதுமனி னுடலில்
சேரந்தீட விடுரத னுயிர் தான்
சிவக்கெனப் பதுமன் எழுந்தன னிரண்டு
திருக்கிளர் லீலையுஞ் சேரந்தார்
ஏந்தனை யாண்ட நாமகளஞ்சால்
இன்புடன் மூவரு மரசாண்
ஏறுதியில் விட்டை யெய்தினர் லீலை
இணையடி தொழுதிடு வோமே, (3)

லீலை சதையின் சாரம்

உடம்பிலுள்ள வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், என்னும் முக்குற் றங்களையும் நீக்கத்தக்க உபாயங்களை வைத்திய சாஸ்திரம் கூறுவது போல. மனத்திலுள்ள மல தோஷத்தைப் போக்குவதற்கு நிட்காம காமத்தையும், விகேஷப் தோஷத்தைப்போக்குவதற்கு அங்ய பக்தி யையும், ஆவரண தோஷத்தைப் போக்குவதற்கு பிரம்ம ஆத்ம ஞானத்தையும் போதிப்பது வேதாங்க சாஸ்திரமாகும்.

பிராம்மணி யாகவிருந்த அருந்ததி. யிகுந்த ரஜோகுணமுடைய வளா யிருந்ததால் ராஜ குலத்தில் லீலையாகப் பிறந்தாள். அரசர்கள் ராஜஸ குணத்தையே மிகுதியாக வுடையவர்களன்றே? ரஜோ குணத்தினாலுண்டான காமத்தினால் லீலை மனச்சாஞ்சல்ய மென் னும் விகேஷபத்தை யுடையவளாயிருந்தாள். அவள் ஆசையின் மிகுதியால் சத்வகுள சொருபியாய் ஞானமே திருவருவா பிருந்த சரஸ்

முற்றூர்ச்சி:-

தினசரி வாழ்க்கையில் யோகநிலை.

(சுவாமி. சித்பவானந்தர்)

மனதைப் பண்படுத்துவது யோகத்தின் செயல். மனது நல்லது ஆகுமளவு மனிதன் மேலோன் ஆகிறான். அதை நல்லது ஆக்குவதற்கு மனதை நடுவிலையில் வைத்துப் பழகுதலே உற்ற உபாயம். வாழ்க்கையில் வெற்றியும் தோல்வியும் இயல்பாக வந்தமைகின்றன. புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் எளிதில் வந்தமைகின்றன. இலாபமும் நஷ்டமும் பகலும் இரவும் போல வாய்க்கின்றன. இவைகளில் ஒன்றில் ஆசை வைத்து மற்றொன்றைக் கண்டு மருஞ்ஞல் யோகியின் பாங்கு அன்று (சமத்வம் யோக உச்யதே) என்பது கோட்டாடு. இன்பத்துக்கும் துன்பத்துக்கும் ஏதுவான ஈகழ்ச்சிகள் வந்து அமையுங்கால் மனதை நடு விலையிலேயே வைத்துப் பழக வேண்டும் அனுகூலமான சம்பவங்களைக்குறித்து களிபேறு அடைவதும், பிரதிகூலமான சம்பவங்களைக் குறித்து வியாக்கலைப் படுவதும் கூடாது. இத்தகைய இன்ப துன்பங்கள் மனிதன் மாண்பைக் கெடுத்து விடுகின்றன. நடுவு விலை வழுவாதிருக்கும் மனம் கடல் போன்றது ஆய்விடுகிறது. கடலுக்கு ஆழமும் உண்டு. கரை காணுதபடி அகன்றுள்ள மேல் பரப்பும் உண்டு. அதைக் கலக்கிவிட மூக்கு இயலாது நடுவு விலையில் உறுதியாக இருந்து பழகுகின்ற மனதை பிரபஞ்சத் தூர்பக்கத் தோர்ச்சி:-

வதி தேவியைப் பக்கியோடு உபாசித்ததால் சத்வ குணமும், சித்த ஏகாக்கிரமும் பெற்றிருப்பின்னர் வாணியின் உபதேசத்தினால் தன் ஆத்மாவைத் தவிர வேறுகத்தோற்று மனைத்தும் வெறும் பொய்யே யெனும் ஞானத்தையடைக்கனர்.

இவ்வாறே பதும அரசனும் ரஜோ குணமும் விகேஷப் தோஷமும் உடையவனையிருந்து. விரோதப்பிறப்பில் செய்த சரஸ்வதி உபாசகையால் ஞானமெய்தினன். புதிய லீலையோ பதும அரசனின் மனை சங்கற்பத்தினால் உதித்த ஒரே பிறவியிலையே உடையவளாதவின், விரேதன். புராதன லீலைகளாகிய சத்துக்களின் சங்கத்தாலும், கலை மகளின் கருணையாலும் அதே சென்மத்திலேயே ஞானியாய் விமல வீட்டினை யடைந்தனர்.

தில் எச்செயலும் கலக்கிவிடாது. கலங்காத மனசே அரும் பெரும்காரியங்களைச் செய்து சாதிக்க வல்லது ஆகிறது.

தினசரி வாழ்க்கையில் யோகத்தைக் கண்டப் பிடிப்பவன் ஆற்றல் மிகப் படைத்தவன் ஆகிறான். யோகம் இல்லாதவனுக்கு விரைவில் ஆயாசம் வந்து விடுகிறது. யோகம் பழகுபவனுக்கு ஆயாசம் இல்லை. மனதிலுள்ள சாந்தம் யாருக்கு எப்பொழுதுமே கலையாதிருக்கிறதோ அம்மனிதனுக்கு அயர்வண்டாவதில்லை. (யோக கர்மச கௌசலம்) யோகம் என்பது திறம்பட கருமத்தைச் செய்து முடித்தல் என்று அது விளக்கப்படுகிறது. பலவிதமான அலுவல்களையோகி ஒருவன் கவனிக்க முடியும், அத்தனை காரியங்களையும் அழுத்தம் திருத்தமாகவும் அவனுல் செய்ய முடியும், அப்படி அவைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருப்பதற்கிடையில் அவன் அமைதியேவடி வெடுத்தவன் ஆகிறான். ஓயாது ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு அவன் ஓப்பு ஆகிறான். மிகைப்பட்ட வேலை, அதற்கிடையில் பேர் அமைதி யோகிக்கு உண்டாகிறது.

யோகி அல்லாதவன் ஒருவன் தன்னுடைய மனதை நாாவிதமான விஷயங்களில் பங்கிட்டுக்கொடுத்து விடுகிறான். ஆகையால் அது சிதற்றடைந்து போய் விடுகிறது. வெவ்வேறு விஷயங்களில் வைத்த ஆசையே அதற்குக் காரணமாகிறது, ஆனால் யோகியோ ஆசையை வேண்டவன். (தாம் யோக மிதிமன் யந்தே ஸ்த்ரையிந்திரியதாரனும்.) உறுதியான புலன்டக்கமே யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேண்டும் பொழுது ஆயமை தனது அவயவங்களை உள்ள அடக்கிக் கொள்வது போன்று யோகி தனது மனத்தையும் ஜம் பொறிகளையும் அடக்கி ஆகிறான். அதனால் அவனிடத்து உறுதிப்பாடு ஏற்படுகிறது. நூல் இழைகள் பிளவு பட்டுப்போனால் நூல் வளிவற்றது ஆய்விடுகிறது.

அவைகள் நன்றாக முறுக்கப் பெற்று ஒரே ஒப்பமான நூலாக இருக்குமானால் அதற்கு உறுதி உண்டு. யோகியின் மனது அத்தகைய வலிவு படைத்தது. தனது மனதையும் இந்திரியங்களையும் யோகி அடக்கி ஆகிறான். அவைகளைத் தன் கையாட்களாக வைத்துக் கொண்டு உலக காரியங்களை ஒழுங்காக்கி செய்கிறான். உலக காரியங்களுக்கு அவன் அடிமைப் படுவதில்லை. ஆதலால்

அவனுக்குத் துன்பம் கிடையாது. இன்பமே எங்நானும் துன்ப மில்லீ என்னும் கோட்பாட்டை யோக ஸிலையிலேயே காணலாம்.

மனம் குவிந்து ஒருமுகப் பட்டிருப்பதை யோகியினிடத்துக் காணலாம். சீரடைந்துபோகும் குரிய சிரணங்களைக் குவியும்படி செய்தால் பிரகாசமும் உண்ணமும் குவிந்து ஓர் இடத்தில் அதிக ரித்து விடுகின்றன. மனதை வசப்படுத்தி வேலைசெய்யும் யோகிக்கு அத்தகைய தெளிவும் வல்லமையும் வங்கு விடுகிறது. ஒரு வேலையை எடுத்துக்கொண்டால் முழு மனதையும் அதில் செலுத்துகிறுன். அதனால் எடுத்துக்கொண்ட காரியம் விரைவில் வெற்றி கரமாக நிறைவேறி விடுகிறது.

வாழ்க்கைக்கு இனிமை தருவது அன்பு, யோகி அல்லாதவனுடைய அன்பு அரைக்குறையானது. சுயாலமே வடி வெடுத்தது, தன் காரியத்துக்காக அவன் அயலானை நேசிக்கிறுன். ஆனால் தினசரி வாழ்க்கையில் யோகத்தை அனுஷ்டிக்கும் ஒருவன் அன்பே வடி வெடுத்தவனுக் கிருக்கிறார், குரிய வெளிச்சம் எங்கும் சமனுகப் பரவுவது போன்று அவனுடைய அன்பு எல்லார்க்கும் உரியதாகிறது. யோகியோடு பழகுபவர்கள், இனிமையையும், சாந்தத்தையும் அவனிடத்துக் காண்பார்கள். பிறகு தங்களை அறியாது மற்றவர்களுக்கும் அவனுடைய அன்பும் சாந்தமும் வங்குவிடுகின்றன, எங்கு சென்று எந்த குழ்ந்தையில் வாழ்ந்திருந்தாலும் யோக ஸிலையில் இருப்பவன் எல்லார்க்கும் இனியன் ஆகின்றார், எல்லாரும் அவனுக்கு அன்பர் ஆய்விடுகின்றனர்.

தினசரி வாழ்க்கையில் இத்தகைய யோகத்தை முறையாகக் கையாண்டு வரவேண்டும். சவாசிப்பது எப்படி இயல்பாக எல்லார்க்கும் அமைகிறதோ அப்படி யோக அனுஷ்டானம் இயல்பாக அமையப்பெற்றவன் நல்ல மனிதன். யோகி ஒருவனுக்கு வியாதி ஒருபொழுதும் வருவதில்லையென்று சிலர் என்னுகின்றனர். அத்தகைய நம்பிக்கை ஆதரவற்றது. ஒழுங்குப்பாடான வாழ்வின் விளைவாகப் பல நோய்கள் தடுக்கப்படுகின்றன. ஆரோக்கியமான வாழ்வே பெரிதும் அவனுக்கு அமைகிறது, பிறகு சரீரத்தின் பாங்கை அனுசரித்துச் சில நோய்கள் தோன்றுவதும் இயல்பு. ஒழுங்குப்பாடான வாழ்வு இருப்பதால் அத்தகைய நோய்களான் வேகம் தணிக்கு விடுகிறது. யோகியின் மனது வியாதிக்கு வசப்பட்டு ஒரு

இது “என்பரிசுக்கிசையாது” என்ற சங்கிலியார்.

வித்துவான்
ஆ. சிவலிங்கனுர்

சங்கிலியார் கூறியதைக் கேட்ட பெரியோர் அச்சம் வியப்பு முதலியன மேலிட்டவர்களாய் இந்த சிக்குச்சியை யாவரும் அறியாதபடி மறைத்து வந்தாளில். இவர்கள் குலத்தான் ஒருவன் சங்கிலியாரை மணக்கின்சிச் சிலரை மணம்பேச அனுப்பினார். அவர்கள் ஞாயிறு கிழவிடம் முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

நாளும் கெட்டுப்போய் விடுவதில்லை. அது தெளிந்த ஸிலையில் இருக்கிறது. மனம் தெளிந்திருப்பவன் நோயை இடைஞ்சலாக எண்ணுவதில்லை.

உடல் வளர்ச்சிக்கு ஓர் எல்லையுண்டு; ஓர் பருவமும் உண்டு. அறிவு வளர்ச்சியோ எல்லையற்றது, ஆயுள் முழுவதிலும் அது வளர்ந்துகொண்டே போகவல்லது. விருத்தாப்பியத்தில் அறிவு அதிவேகமாக வளர்கிறது என்று சொல்லலாம். அத்தகைய நல்லறிவு வளர்ச்சி யோகி ஒருவனுக்கே சாத்தியமாகிறது. நல்வாழ்வின் மூலமாக அவனுடைய மனது படிப்படியாக தெளிவு அடைந்து வருவதே அதற்குக் காரணமாகும். சாந்த ஸிலையிலிருந்துகொண்டு வெற்றி தோல்வி ஆகிய இரு சம்பவங்களிலிருந்தும் அவன் பாடம் கற்கின்றார். உலகம் என்னும் ஆராய்ச்சிச் சாலையில் இருந்து எல்லாவிதமான அனுபவங்களையும் தெளிவுபட யோகி பெற்று விடுகிறார், அவனுடைய தினசரி வாழ்க்கையானது அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான ஆராய்ச்சியாக வடிவெடுக்கிறது. நல்லறிவைப் பெறுவதே யோக வாழ்வின் பெரும் பேறு ஆகும். இங்ஙனம் தினசரி வாழ்க்கையில் யோகத்தைக் கடைப்படித்து துன்பத்தைப் பெரிதும் விலக்கி விடுகிறார். போகங்களில் பற்று வைத்து அவன் கெட்டுப்போய் விடுவதில்லை. வளர்பிறைபோன்று ஆற்றலி லும், அன்பிலும், அறிவிலும் வளர்ந்துகொண்டே போகிறார். அவனது நல்வாழ்வு அவனுக்கும் உலகுக்கும் பெரு நன்மை விளைவிப்பதாகிறது. அம்மனிதனை நிறைமனிதன் என்று சொல்வது பொருந்தும் நிறை வாழ்வு வேண்டுபவர் தினசரி வாழ்க்கையில் யோகத்தில் ஸிலைத்திருந்து பழகுவார்களாக.

அது குறித்துப் பேச அவர் ஏற்கும் வகையில் ‘நடவாது’ எனச் சொல்லிப் போக்கினர். அவர்கள் தம்முர் போகுமுன் மண்மகனுகை இருந்தவன் பின்மகனுகைன். இச் செய்தி அனைவர்க்கும் ஞாயிறு கிழவர்க்கும் எட்டியது. அவர் சங்கிலியாரின் விருப்பத்தை அனைவர்க்கும் அறிவித்து அவரைத்திருவொற்றியூரிற் சென்று கன்னி மாடம் அமைத்து இருக்கச் செய்து திரும்பினார். அம்மையார் இறைவனுக்கு மாலை தொடுத்தினியும்திருப்பனி புரிந்து வழிபட்டு வந்தனர்.

இக்காலத்தில் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் சிவபெருமானைக் கோயில் கள் தோறும் வணங்கி வருபவர் அவ்வொற்றியூர்க்கும் வந்தனர். கோயிலுட் சென்று இறைவனை வணங்கிப் புறம் வந்தவர், ஒரு மண்டபத்திலிருந்து மாலை தொடுத்த சங்கிலியார் அதனை இறைவனுக்குச் சாத்தக்கொடுத்து வணங்கிச் சென்றதைக் கண்டார். கண்டவர்காதல் வயப்பட்டார். அருகில் இருந்தாரால் சங்கிலியார் என உணர்ந்தார். அவரையடையச் சிவப்ரிரானே துணை செய்யவேண்டும் என எண்ணி இறைவையே வேண்டினார். சிவப்ரானும் உடன்பட்டார். அன்றிரு இறைவன் சங்கிலியார் கனவில் தோன்றி,

சாரும் தவத்துச் சங்கிலி கேள்

சால என்பால் அன்புடையான்
மேறு வரையின் மேம்பட்ட
தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரில்
யாரும் அறிய யான் ஆள
வரி யான் உள்ளை எணையிருந்தான்
வார் கொள் முலையாப் தீயவளை
மறைத்தால் அனைவாய்மசிழ்ந்தென்றுர்

சிவப்ரான் சங்கிலியார்க்குச் சுந்தரராகிய மண்மகனைத்தேர்ந்தெடுத்தார் சங்கிலியார் ஒப்பும்படியான குணநலங்கள் சுந்தரர்பால் விளங்கின. அம்மையாரிடம் ‘சுந்தரரை மணக்க’ எனக் கூறுவதற்குமுன் அவரது குண நலங்களைக் கூறினார். “சங்கிலியே! நீ என்பால் மிக்க அன்புடையவள்: என்னால் நினக்குத் தேடப்பட்ட மணமகனும் என்பால் மிக்க அன்புடையவன். நீ சாரும் தவத்துச் சங்கி அவன் மேருவரையின் மேம்பட்ட தவத்தான். அவன் என்பால் வைத்த அன்பு கருதியும் அவன் நலம் கருதியும் அவன் தவம் கருதி

யும் எல்லோரும் அறியும்படி திருவெண்ணெய் நல்லூரில், உலகமாயையில் சிக்காதபடி அவன் மேற்கொள்ள இருந்த திருமணத்தினைத் தடுத்து ஆட்கொண்டேன்: எனவே என்னால் முன்னமேயே அருள் செய்யப் பட்டவன் அவன் என்பதையும் நீ உணர்க. வெண்ணெய் நல்லூர்த் திருமணத்தைத் தடுத்தயான் நின்னுடன் மணம் கொள்ள ஒருப்படுகிறேன் என்பதையும் உணர்க. ஒருவேளை அவன் விருப்பமில்லாமலேயே தகுதி னோக்கி யானே கூறுகின்றேனே என எண்ணுவாய் நீ. உண்ணை மணங்து கொடுக்கும்படி எண்ணைக் கேட்டான் ஆதலின் கூறுகின்றேன் நீ ஞாயிறு கிழவர் மகள். உண்ணை மணப்பதாயின் அவரிடம் மணம் பேசிச் செல்ல வேண்டும். அவ்வாறின்றிச் சுந்தரன் எண்ணையே தோழனுகப் பெற்றவனுதெவின் எண்ணை மணம் பேச அனுப்பினான். அதனால் வந்தேன்: ஏன்? நீயும் யானும் அருள் செய்கின்ற ஒருவனுக்கே உரியள் என்று தானே மனதில் கொண்டிருக்கிறுய்: கூதலின் எவ்வகையிலும் நினக்குக் குறைபாடில்லாதவாறு சுந்தரனை மணம் முடித்துத் தருகிறேன்; அவனை மணங்து மகிழ்க” என்று விளக்கமாகக் கூறினார்.

நம் அம்மையார் வணங்கி “எம்பிரானே! நீர் அருளிச் செய்தார்க்கு உரியேன் நான். சுந்தரருக்கு மணம் செய்து கொடுக்க எண்ணும் தங்களிடம் ஒரு வேண்டுகோள். அவர் முன்னமேயே திருவாரூர்ப்பரவையாரை மணங்தவர். பார்வதியைப் பக்கத்திலேயே பிரியாது வைத்திருக்கும் தாங்கள் இதனைச் சுற்று சிங்கிக்கவேண்டும்” என்றார். முதல் மனைவி இருக்க இரண்டாவது மணம் செய்து கொண்டவர்கள் படும் பாடும். அம்மனைவியர் இருவரும் படும் பாடும் உலகில் அனைவரும் அறிக்கதே. அந்த அறிவோடு அம்மையார் சிவப்ரிரானை வேண்டினார். வேண்டியது நியாயக்தானே. உடனே சிவப்ரான் “சங்கிலி! சுந்தரன் நின்கௌ விட்டுப் பிரியாமைக்கு ஒரு சபதம் செய்து தருவான்,” என்று கூறிச் சென்றார். அம்மையாரும் இறைவன் ஆணைப்படி உடன் பட்டார். சிவப்ரான் திருவிளையாட்டினால் விடியற் காலையில் அவ்வூரிக் கோயில் மகிழும் மரத்தின் கீழ்ச் சபதம் நிறைவேறியது. பின்னர் ஊராரால் மணமும் நிகழ்ந்தது. இருவரும் மகிழ்ந்திருந்தனர்.

இ குறைவும் நிறைவும் டி

“சங்கிலியார் தம் கணவர் இவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என விரும்பியதற் கேற்பவும் சுந்தரர் காதலுக்கேற்பவும் மணம் நிகழவும் சிலகாலம் சென்றபின்னர் சுந்தரர் சங்கிலியாரிடம் சொல்லாமலேயே திருவாரூர் வசந்த விழாவையும் பரவையாரையும் நினைத்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டாரே! அதனால் அம்மையார் மனம் விரும்பிய படி மணம் சிகிஞ்சிருந்தும் வாழ்க்கையிறுதிவரை நன்கு நடைபெற வில்லையே” என்று கேட்கலாம். இவ்வாறு சங்கிலியார் வரலாறு ஆதற்குப் பண்டையூழ் காரணமென்க. கயிலையில், கமலினி அரிசு திதை என்ற உமையம்மையின் பணிப்பெண்களும் ஆலாலசுந்தரர் என்ற சிவப்ரான் தொண்டனும் தம்முள் தம் தொழிலில் சிற்று வழுவிக்காதல் கொண்டனர். ஆதலின் அக்காதலினை அனுபவித்து வரும்படி மண்ணுலகிற்கு அனுப்பப் பட்டனர். அதனால் பரவையாராக வந்த கமலினியை ஆலாலசுந்தரனுகிய நம் சுந்தரர், முதலில் மணங்கு மீண்டும் அரிசுத்தையாராகிய சங்கிலியாரை மணங்தார். அதனால் ஒற்றியூரின் நீங்கித் திருவாரூர் சென்றுர் சுந்தரர். எனவே சங்கிலியார் அடைந்த பிரிவு ஊழால் வந்ததாகும்.

ஓயிற் பேருவலி யாவுள் மற்றொன்று
குழினும் தான் முந்துறும்

என்பது வள்ளுவர் வாக்கன்றே?

நெஞ்சொடு ஒருக அருள்

எடுப்பி.

நினைவுகளை மறந்துவிட கழகே தீணம் பணிந்தேன்
நெஞ்சோ ஒருக வருளாயில் மாருன பிற [நினைவு]

தொடுப்பு

கனவிலூம் நனவிலூம் இனிய நின் னருளையே
கலந்திடும் விழைவுடன், நலந்தவிர்ந்து திடும் பொல்லா
(நினைவு)

முடிப்பு

தஞ்ச மடைந்தவரைத் தாங்கும் சுடர்க்கரமே!
சக்தி சிவாடிவே! தித்திய மெய்ப்பொருளே!
நஞ்சையுண் டமரர்க்கு நல்லமு தையளிந்த
நாதனே! மால்காணப் பாதனே! கொடு [நினைவு]
“பரமஹம்ஸதாஸன்”

உ தீர்த் த மலர்கள்.

(அ. ராமசாமி.)

1. உணர்ச்சியுடன் தாயே! என்றால் நாக்கில் தேன் ஊறும்
2. பக்தர்கள் அனைவரும் தேய்வத்தின் பிரத்திதிகளாவர்.
3. பேரின்பம் ஏன்பது பிறநூக்கு விளக்கக் கூடாதது. அது தனக்குத் தானே உரைக்கூடியது.
4. தேய்வசிருபையை பேற்றுவிட்டால் தனக்குத்தானே குடுவாயின்கூன்.
5. தேய்வத்திடம் ஒன்றியிருப்பதே பேரின்பம்.
6. தேய்வம் குடிபிருக்கும் கோயிலாகிய சீரம் தெற்கும் இனையாகாத பெருமை யுடையதாகும்.
7. தேய்வத் திருவடியை புகலாகக் கொண்ட பக்தனுக்கு சகல கலாவல்லமை சொந்தமாகிறது.
8. தேய்வத் திருவருள் விளக்கத்தை ஆர்வமுடன் எழுதும் கை மற்றவைகளை எழுத விரும்புவதில்லை.
9. தேய்வீகக் குழந்தையாகிய பக்தன் ஒருவனுக்கு, மற்றவர்கள் எத்தனைபேர் ஒருங்கு சேர்ந்தால் இனையாக முடியும்
10. இவிய கீதம். தேய்வத்திருவடிக் கருகில் மனதை நீற்றுகிறது.
11. தேய்வபூஜையாகக் கருதிசெய்யாத கருமங்கள் யாவும், கரும வலீவு குறைந்தவையாகின்றன.

வழி பாடு

(ரா. வரதநாராயணன்.)

எங்கும் சிறைந்து உருவம் கடந்து ஆச்சரியமயமாக, உணரும் தோறும் இன்பம் நல்கும் அறிவுப் பொருள் தான் இறைவன். அறிவின் நல்ல பக்குவத்தால் ஆராய்ந்து தெளிந்தார் தான் அதை உணர முடியும். இதை அறிய இறைவனின் பாவனை மனதில் உரம் பெற வேண்டும். பாவனையின் முதிர்ச்சி மனதில் பதியப் பதிய மாசு நீங்கித் தேசு உண்டாகும். இதைப்பற்றி நம் கவியரசர் பாரதியார் தம் கட்டுரையில் கூறுவதை நீணவுறுத்துவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது.

இத்தகைய பாவனையுண்டாக, இறைவனது சிவ உருவத்தையோ விஷ்ணு உருவத்தையோ, சிந்தித்தல் வழிபாடு எனப்படும். ஆனால், சிறைவுள்ள உருவமில்லாது எங்கும் கரந்து பரந்துள்ள பேரூருவம் என்பதை மனத்தின் அடித்தளத்திலே பதிய விட்டுச் சிந்தித்தல் தான் சாலச் சிறந்தது; முறையும் கூட. இதற்குச் சான்று காட்டி எழுதப் புகுந்தால், இக்கட்டுரையின் முடிவும் தாண்டிச் செல்லு மாதலால் அதைத் தவிர்த்து மேற் செல்கிறேன்.

வழிபாடு என்பது இருவகைப்படும். ஒன்று விவேக வழிபாடு மற்றென்று, மூடவழிபாடு. முதலில் விவேக வழிபாட்டைப் பார்ப்போம். விவேகம் என்பது நன்கு அறிதல் என்ற பொருள் தருவது. அதாவது உண்மை அநுபவமே, உலகில் நடைபெறும் உண்மைஞ்சறள்ளது. உருவமில்லாத பொருளை அதனால் பரவப்பட்டு நிற்கும் ஒரு உருவப் பொருளின் மூலம்தான் நாம் கண்டு கொள்ள முடிகின்றது. உதாரணமாக இந்தத் தூலதேகத்திலிருக்கும் உயிர் உருவமில்லாதது சரீரம் என்ற பொருளில் அது தங்கி இருப்பதால் தான் உயிர் என ஒன்று உண்டு என்றீர்மானிக்கும் வசதி பெற்று இருப்பதை நாம் காணலாம். மற்ற எந்தப் பொருளையும் அதில் தங்கி நிற்கும் உயிர் சத்தையும் இந்த ரீதியில் ஆராய்ந்தால் மேலே கூறியதின் பொருள்விளக்கம் எளிதாகப்பெறலாம்..

உருவமில்லாத உயிர் அங்கி எனப்படும். அங்கி என்றால், அங்கத்தை உடையவன், தேகமாகிய அங்கத்தைத் தன் இருப்பிட மாகக்

கொண்டு “தனது” என்னும் அபிமானத்தோடு இருக்கிறது. உயிரால் நிறைவு பெற்றுத் திகழும் தேகமே அங்கம் எனப்படுவது. “தனது” என்னும் உணர்வு மாயும் வரை உயிர் தங்கி நிற்கும் போருளான தேகத்தை உபசரிக்க வேண்டியது கடமையாகி விடுகிறது.

ஓர் மனிதர் நம் வீட்டிற்கு வருகிறார். அவரை உபசரிக்க அவர்கையில் இனிய கணி தருகிறோம். அதனால், திருப்புச் சுடைவது கையா? உள்ளமா? என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். பழம் கொடுக் கப்பட்டது கையில் தான் என்றாலும், அதனேடு மற்ற உறுப்புக் களையும் “தனது” என்று அபிமானித்துக் கொண்டிருக்கும் உயிர் தான் திருப்பிப் படுகின்றது. கைமட்டும் நிறைவெய்திக் களி கொள்கிறது என்பது ஒருக்காலும் இல்லை என்பது தெளிவு. இந்த உதாரணங்களைக் கொண்டு உலகிற்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை இணைத்துப் பார்த்தால் உருவத்தற்கும் அருவமான பொருளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் விளங்கும்.

உயிருக்கு உடம்பு அங்கமாக இருப்பது போலவே இறைவனுக்கும் இவ்வுலகம் அங்கமாகத் திகழுகிறது.

**“மானிலம் சேவதியாகத் தாநீர்
வளை நால் பெளவும் உடுக்கையாக
விசும்பு மெய்யாகத் திசை கையாகப்
பகங்கதிர் மதிய மொடு சுடர்கண்ணை
வியன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வன்”**

ஏனாக் கூறும் பாட்டால் இறைவனுக்கு இவையாவும் அங்கமாகத் திகழ்கிறது என்பது கண்கூடு. உபாசிடதம், “ஆகாயமே பிரமத்தின் சரீரம்” எனச் சுருக்கிச் சொல்லி விளங்கவைத்து விட்டது. அங்கியை திருப்பிப் படுத்துவது அங்கமூலமாகத்தான் முடியும் என மேலே கண்டபடி இறைவனை வழிபட இப்பிரமாண்டமான இவ்வுலகத்திலுள்ள எதேனும் ஒரு பொருளால் தான் முடியும். ஜீவாத்துமாவுக்கு விருப்பு இருத்தலால் தேகத்தில் “தனது” என்னும் பற்று இருக்கிறது. ஆகையால் தேகத்தை உபசரித்தால் அது நிறைவு அடைந்து விடுகிறது என்பது ஒவ்வும்.

பொடும்

ஆத்மீகம்.

(மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்)

அன்புத் தாய் மொழியை ஆத்மீக வழியாகக் கொண்ட அரும் பெருஞ் செல்வர்களே!

இப்புவலகில் உயர்ந்த பிறவியாகிய மாணிடப்பிறவி எடுத்த நாம் ஏன் அனைவரும் ஆத்மீகத்தை அடைய முடியவில்லை. அதற்குத் தடையாயுள்ளதெது. சற்று அராய்வோம். உயிர் ஐந்துக்களை மூன்று படிகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை விலங்குப்படி, மனிதப்படி. தெய்வப்படி என்பன. விலங்கினங்களுக்குப் புலனுணர்ச்சி மட்டும் உண்டு. அதனால் அவை உண்ணும், உறங்கும், குட்டி போடும். குட்டி பெரிதாகுமட்டும் பேணும், தன்னலத்திற்கே வாழும். தனக்கு எதிரேயுள்ள புறப்பொருள்களையே நாடும். மற்றெல்லா விஷயங்களும் அவற்றிற்கு ஸினைவிரா. இதுதான் விலங்கின் ஸிலை இத்தால் விவகாரங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் உண்டு மனிதன் ஆத்மீகமாகிய ஆண்ம உணர்ச்சியும், சர்வான்ம உணர்ச்சியும் அறிபவன். ஆதவினாலேயே மனிதன் தேய்வங்களுக்குரியன், அக்ஷனி, காற்று, கடல் புலி, செடி, கொடி. அனைத்தையும் உண்டாக்கி உலகை இயக்கச் செய்யும் அற்புதங்களை மனிதன் அறிகிறுன். அந்த அற்புத அரு-செயலை ஆத்மீகமாகிய இறைவன்பால் செலுத்தவேண்டும். அவனருள் பெற மனங்குழங்குருக வேண்டும் அசைவற்ற ஸிலையாக ஆத்ம ஞானத்தைப் பெறவேண்டும். தாயுமான சுவாமிகள் இதனை,

‘கார்வரையின் முறையில் கருங்கல்போலைசையாது கண்முடி நெடிதிநந்தும்’ என்றார்.

திருமூலர்,

‘காலங்கி நீர்ற்கலந்துடன் ஆகாசம்-மாலங்கி சுசன் பரமன் சதாசிவன் மேலங்குச சென்று விரவ வஸ்லாற்கு-காலனுர் ஸ்ரீ தோஸீ கனவி நு மல்லையே. என்றார்.’

இதை ஞாபகத்தில் வைத்து நாம் ஆத்மீகத்தை வளர்க்கவேண்டும். இத்தகைய முறையில் நடப்போமாகில் எத்தகைய பாவகிருத்தியங்களும் மக்களைத் தொடரா என்பது புலனதும். இந்தத் தொடர்ச்சியை நாம் விடா முயற்சியாகக் கொள்ள வேண்டும். மனிதன் பெறு

தற்கரிய பிறவி இதுதான். ‘இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ’ என்றார் தாயுமானவர்.

“பிறவிப் பெருங் கடலீந்துவர் நீந்தார்-இறைவனடி சேராதார்” என்ற வள்ளுவர்வாக்கு வரய்மையூட்டியது, இன்னும் இராமகிருஷ்ணர்-மாணர்-சங்கராச்சாரியார்- மகாத்மாகாங்கி-அரவிங்கர்- இராம விங்கவள்ளாலர் போன்ற பல பெரியோர்கள் பலபல நாட்டிலிருந்து பல பக்குவச் செயல்களைச் செய்து மக்களை அஞ்ஞான வழியில் செல்லாது மெய்ஞ்ஞானவழியில் செல்ல விதை ஊன்றியவராவர். இப்படி ஊன்றிய மலர்ப் பதத்தை மக்களறிந்து வழிபடும் முறை.

‘தோற்றந் துடியதனில் தோயுந் திதி யமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கெயிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய் ஊன்று மலர்ப்பதத்தை உற்ற திரோத முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தை நாடு.’

என்ற ஆண்டவ மூர்த்தி தாண்டவமாடிய ஆத்மஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆருதாரத்தடக்கி மூலதாரக் கண்லைமுட்டி இரேசகம்-கும்பகம் என்பதை அறிந்து, ‘வாசியாலே மூலக்கனல் வீசியே சுழன்றுவரும், மாசலக் குண்டலியை விட்டு ஆட்டுமே’ என்ற இன்பத்தாய் மொழியை அன்புத் தாய் மொழியாக இருதயத் தில்லவைத்து அநுஷ்டிப்பது ஆத்மஞானத்தை அடையப் போகும் அன்பர்களுக்கு அடிப்படையாகும் என்பது நன்கு புலனுகும். இதைவிட எளிய முறை வேறு விதமாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை சுதந்திர நாட்டு மக்களும் இன்னும் மற்ற அங்கிய நாட்டு மக்களும் இத்தகைய ஆத்மீக விஷயத்தைத் தியானித்து நடப்பதுவே மக்கள் செய்யும் சிரார்த்தமாகும்.

‘உடம்பினால் பெற்ற பயனுவதெல்லாம் உடம்பினுள் உத்தமனைக்கான்’

என்று ஒலைவப்பிராட்டியார் அருள் செய்த அருள் மொழியை உணர்ந்துகள்.

(தோடரும்.)

தம்

ஆனந்தக்களஞ்சியம் ஆனந்தசூரம்.

(சுவாமி இராமானந்த சரஸ்வதி, ஆனந்த குமார.)

ஆத்மீகத்துறையில் அனைவரும் வெகு விரைவாக முன்னேற வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தெய்வ நெறிக்கழக ஸ்தாபகரும் தலைவருமான ஜெகத்குரு ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி மகராஜ் அவர்கள் அநேக வருஷங்கள் உழைத்து அரும்பாடுபட்டுப் புனித மான கங்கை நதிக்கரையில் ஒரு புதிய உலகத்தைச் சிருஷ்டி செய்துள்ளார். இப்புதிய உலகத்துக்கு ஆனந்த குரைம் என்று அழகான நாமத்தையும் குட்டியுள்ளார். ஆனந்தமே தாண்டவமாடும் இந்த கேஷத்திரம் சிவானந்த ஆஸ்ரமம் என்றும் சிவானந்த நகரம் என்றும் அழைக்கப்படும். இங்கு பல்வேறு மக்களுடைய மனப்போக்குக்கும் சுபாவாதிகளுக்கும், பரிபாகத்திற்கும் ஏற்ப ஆத்மீகப்பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது. இங்கு ஜாதி மதம் என்ற பேச்சுக் கிடையாது. இங்கு யாவருக்கும் இடமுண்டு. எம்மதத்தினரும், எந்த ஜாதியினரும், எந்த ஆஸ்ரமத்தைக் கடைப்பிடிப்பவரும் இதில் சேர்ந்து கொள்ளலாம் இப்புண்ணிய ஸ்தலம் இருஷிகேச ரயில்வே ஸ்லையத்திலிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ளது. டில்லியிலிருந்து டேரானேன் இருப்புபாதை மார்க்கமாக ஒரு இரவு ரயிலில் பிரயாணம் செய்தால் இருஷிகேசம் வந்து சேரலாம்.

சேளகர்யமாகத் தங்கலாம்

ஆஸ்ரமத்திற்கு வரும் யாத்ரீகர்களுக்கு இடவசதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக, ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தர் எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட அநேக விடுதிகளைக் கட்டிவைத்திருக்கிறார், கட்டிவைத்துக்கொண்டும் இருக்கிறார். ஆகையால் ஒருவித அசௌகரியமும் இல்லாது, யாத்ரீகள் இங்கு ஆனந்தமாகத் தங்கிச் செல்லலாம். திரள் திரளாகக் கூடும் யாத்ரீகர்களுக்கு சில வேளைகளில் போதிய இடவசதிகளை அளிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இங்கிலமையைச் சமாளிப்பதற்காக ஆஸ்ரமத்தில் சேராது அருகாமையிலிருக்கும் கட்டிடங்களும் வாடகைக்கு வாங்கப்படுகின்றன. இக்காலங்களில் ஒரு அறையில் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள் இருக்கும்படியான ஸ்லைமையும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆம்பாடு

வருஷம் முழுதும் யாத்ரீகர்களின் நெருக்கடி இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆகையால் முன்கூட்டியே உங்கள் வரவை தெய்வ நெறிக்கழகக் காரியதரிசிக்குத் தெரிவிப்பது நலம். அல்லது இங்கு வங்கவுடன் காரியதரிசியைச் சந்தித்து அவரிடம் உங்கள் வரவின் நோக்கம் தங்கும் காலம், உங்கள் பெயர் முழுவிலாசம், முதலிய விபரங்களைக் கொடுக்கவும்.

ஆசிரமத்தில் தங்கி இருக்கும் காலத்தில் ஆத்மீகச் சாதனையை உற்சாகத்துடன் செய்வதற்காக யாத்ரீகர்களுக்குவேண்டியசெனகள் யங்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. இங்கு வருஷம் முழுதும் சீதோஷ யங்களும் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆகையால் முழுதும் முதல் மார்ச்சு மாதம் வரை குளிர் சிறிது கடுமையாக இருந்தாலும் சாதனைக்கு ஏற்றகாலம் இதுவே.

ஆஸ்ரமத்தில் காலை 7 மணிக்கும், மாலை 3 மணிக்கும் தேத் தண்ணீர், காபி அல்லது பாலும், பகல் 11 மணிக்கும் மாலை 6 மணிக்கும் சாப்பாடும், பகவான் விசுவாதர் கோவிலில் காலை மாலை 9 மணிக்கும் பூஜைக்குப் பிற்பாடும் இரவு சத்சங்கத்திற்கு பிற்பாடும் நைவேத்யப் பிரசாதங்களும் வழங்கப்படும்.

ஆத்மீகப் பயிற்சியின் பலதுறைகள்

தினாந்தோறும் அதிகாலையில் 4 மணிக்குக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை தியானம் முதலியவைகள் நடைபெறும் இதில் யாவரும் கலங்கு கொள்ளலாம். காலை 5 மணிக்கும் 9 மணிக்கும் பகவான் விசுவாதர் கோவிலில் பூஜை நடைபெறும் உங்களுடைய ஸ்லை ஆரோக்கிய காழ்க்கைக்கும் சகல சபிகங்கத்திற்கும் பகவான் விசுவாதருக்கு விசேஷ பூஜை. அர்ச்சனதைகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். காலை 7 மணிக்கு தேச ஆரோக்கியத்திற்காக யோகஆசனப் பயிற்சிகள் நடைபெறும். இவ்வகுப்பில் ஆசனம் பிரானுயாமம் சூர்ய நமஸ்காரம், தேகப் பயிற்சிகள் முதலியவைகள் கற்றுக் கொடுக்கப்படும். இத்துடன் நாட்பட்ட வியாதிகளைக் குணப்படுத் துவதற்காகத் தனிப்பட்ட பயிற்சிகளும் கொடுக்கப்படும் யோக ஆசனத்திலும், தேகப் பயிற்சியிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற ஸ்புணர் கள் இவ்வகுப்பை நடத்தி வருகின்றனர், காலை 9 மணிக்கு கீதை

உபாசித உபங்சியாசங்கள் நடைபெறும். மாலை 6 மணிக்கும் இரவு 8 மணிக்கும் சத்சங்கம் விமரிசையாக நடைபெறும். அப்பொழுது பஜனை சங்கீர்த்தனமும், பக்தி வேதாந்த உபங்சியாசங்களும், இராமாயண பாகவத பிரவசனங்களும், இதர இனிய சிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறும். இரண்டு மூன்று வாரங்களே இந்த ஆஸ்ரமத்தில் தங்கிசெல்லுபவர்களின் நன்மைக்காகவும் கூட யோக வேதாந்த ஆரண்ய சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்கள் யோக வேதாந்தங்களைக் கற்றுக் கொடுக்க ஒரு பிரத்தியேக வகுப்பை நடத்தி வருகின்றனர். ஆகவே இந்டவடிக்கைகளில் நீங்கள் கலந்து கொண்டு ஆத்துமீக முன்னேற்றத்தை விரைவில்லடைவிர்களாக!

புஸ்தகங்கள்

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானாந்தரின் புஸ்தகங்கள் தெய்வங்களிக் குழக்காரியாலயத்தல் கிடைக்கும். இப்புத்தகங்களை வாசிக்க அல்லது வாங்க விரும்புபவர்கள் இங்குள்ள புத்தக விற்பனையாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். இங்கு உங்கள் சாதனைக்குத் தேவையான உருத்திராக்ஷ மாலைகளும் துளசி மாலைகளும் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானாந்தரின், மனதைக்கவரும் பல்வேறு அழகான படங்களும் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானாந்தரின் உருக்கமான பஜனைக் கீர்த்தனங்களும் சொற்பொழிகளாக நடவடிக்கைகளும் கிராமபோன் ரிகார்டுகளிலும் டேப்ரிகார் டெக்டாலும் [Magnetic Tapes] பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ சுவாமியீன் நடவடிக்கைகளும், யோகாசனப் பயிற்சிகளும் பதிவு செய்யப்பட்ட பில்ம்கள் (சலனப்படங்கள்) அடிக்கடி வெள்ளித்திரையில் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இப்பில்ம்களின் நீளம் அதே ஆயிரம் அடிகள் உள்ளன. இதைப்பார்க்க விரும்புபவர்கள் சிவானாந்தா கலாநிலை நிபுணரைக்கண்டு படாம் காண்பிக்கப்படும் நேரத்தைத் தெரித்து கொள்ளவும். வேண்டியவர்களுக்கு இப்பில்ம்களின் பிரதிகள் தயார்செய்யப்பட்டு விலக்கு அனுப்பப்படும். கிராமபோன் ரிகார்டுகளும் விற்பனைக்குத் தயாராக இருக்கின்றன.

[தொடரும்]

சாதுக்களும் உலகமும்

[சித்தநந்த ஸரஸ்வதி]

பிரவிருத்தி மார்க்கத்தில் முழுங்மிக்கையும் பற்றும் மிகுந்த தற்கால மக்கள் பலரில் சாதுக்கள், சங்சியாசிகள் இவர்களால் உலகத்திற்காக என்ன பிரயோஜனம்? உலகத்தில் ஒருவித சேவைகளும் அவர்களால் இல்லை, யாசகத்தால் கிடைக்கும் உணவை புஜித்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டோ, ஒருவித வேலையுமின்றி சம்மா இருந்து கொண்டோ காலம் கழிப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? என்பது போன்ற அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்து வருகின்றன, பிரத்தியேகமாக தற்கால ராஜதந்திரிகள், ராஜீய சீர்திருத்த நிபுணர்கள் இவர்களிடையில் பலரிடத்திலும் இந்த அபிப்பிராயங்கள் இருந்து வருகின்றன. இவ்வெண்ணம் அவர்களில் இருப்பதில் தவறு சிறிதும் இல்லை. என் என்றால் “சாது” வாக நடிப்பவர்களும் அதிகமாக எங்கும் இருந்து வருவதால் ஜனங்களன் திருஷ்டியில் சகஜமாக காணப்படுகின்றனர். “சாது” என்ற தத்துவத்தையும், அத்தன்மையையுடைய மனிதர்களின் லக்ஷணங்களையும் பற்றிய சில விஷயங்களை நாம் முதலில் கவனிப்போம்.

சத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடக்கும் காரியங்களை “சாத்வீகம்” என்று கூறப்படுகின்றன. இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆதாரம் சத்தியம், சத்தியத்தின் அடிப்படையைக் கொண்ட பல அசிய வடிவமே இவ்வகம் ஆதலால் சமுதாய முன்னேற்றம் சாத்வீகமான காரியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது அந்த சத்தியத்தை ஆராய்ந்து நிச்சயிப்பவர்களும். அந்த நிச்சயத்தின்படி அநுஷ்டிப்பவர்களுமே பொதுவாக சாதுக்கள், சன்னியாசிகள் ஆவர்கள். தைவீகமான சத்தியத்தின் ரகஸ்யங்களைப்பற்றி விசாரணையில் ஆராயும் சாதுக்களில் பூரண சத்துவுண்மையுக்கும். சத்வகுணத்தின் லக்ஷணங்கள், மனம், வாக்கு செயல், இம்முன்றிலும் சத்தியம், தயை, வைராக்கியம், தன்னலப் பற்றின்மை, மக்களின் நலையே விரும்புதல், ஆர்ப்பாட்டமின்றிய அழைச்சியான தோற்றம், கடவுள்பக்தி இவைகள் முக்கியமானவை. இந்த லக்ஷணங்களும் வமான அநுஷ்டானங்களையுடைய சாதுக்களை இருவகையாகப்பிரிக்கலாம்.

கல்வி கேள்விகளில் மிகுந்தவர்களும், உருவுமின்றி “ஸத்யம் ஞானம் அங்தம் ப்ரம்ம” சத்யம் ஞானம், முடிவில்லாத் தன்மை இந்தலக்ஷணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விசாரணை, தியானம் செய்பவர்களை பொதுவாக வேதாந்திகள் என்றும், பகவானின் அவதார ரூபங்களையோ, எங்கும் பரந்த ஒளியையோ, பற்றின்றி முழுப்பிரேமமொல் பிதா மாதா குரு போன்ற ஒருவிததூய்க்கால பாவனையை லட்சியமாகவைத்துக் கொண்டு பூசை, பஜனை,” ஜேபம், முதலிய அநுஷ்டானங்களால் மீட்படுபவர்களை பச்சூர்சள் என்றும் சாதக்கள் இருவசையாகக் கூறப்படுகின்றனர். இவர்களில் கல்வி கேள்வியும் வாக்குவன்மையும் இருப்பவர்கள் பிரசாரம் செய்பவர்களாகவோ, நூல்கள் எழுதுபவர்களாகவோ இருப்பார்கள். கல்வி கேள்விகளும் வாக்குவன்மையும் குறைந்த சத்தியுத்தில் நம்பிக்கையும், பூரண வைராக்கியத்தையும் பெற்றவர்கள் விரக்தர்களாக ஏதாந்தமான இடத்திலிருந்து விசாரணை செய்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். பக்தி, வேதாந்தம் இவைகளில் ஒன்று உயர்வு, மற்றும் ஒன்று தாழ்வு என்ற பேதம் கிடையாது. ஒன்று மற்றென்றைத் தழுவியே—அமைந்துள்ளது கபாவகுணங்களுக்கு ஏற்ற இருபாதைகள்— இவைஇரண்டும் சேர்ந்ததே சத்திய ரூபமான ஈஸ்வரத்துவம் இதுவரையில் நாம் சாத்வீகத்தின் தன்மையையும், சாதுக்களின் லக்ஷணங்களையும் ஒருவாறு விவரித்தோம் இதற்கு அடுத்தபடியாக நாம் சாதுக்களின் பழக்க வழக்கங்களைக் கவனிப்போம்.

சாதுக்களின் வேலை தைவீக தத்துவங்களை ஆராய்ந்து அறிதலாகும். ஆதலால் இதற்குப் பூரணமான மன அடக்கம் தேவை. ஆதலால் அவர்கள் உலகமத்தியில் இருப்பார்களானால் தங்களுக்காக ஏகாந்த அமைதியான இடத்தைச்சூதித்து அமைத்துக்கோள் வார்கள். இல்லாவிட்டால் மலைகள், காடுகளில் ஏதாகினும் குடிசைகளை அமைத்துக்கொண்டோ, குகைகளைத்தேடி அதிலோ அல்லது ஏகாந்தமான இடத்தில் ஏதாகினும் ஆசிரமங்களிலோ வசிப்பார்கள்.

(தொடரும்)

செய்தித்திரட்டு.

கெக்கிரவைச் சௌபரிபாலனசபை.

28-1-54ல் சுவாமி விவேகானந்தர் தினமும், 30-1-54ல் மகாத்மா வின் தினமும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, சொற்பொழிவுகள் என்பவற்றுடன் ஷசபை ஆதரவில் கொண்டாடப்பெற்றது.

கெக்கிரவைப் பின்னையார்கோவிலில் புதிய கேட்புரவேலை முற்றுப்பெற்று சமீபத்தில் மகாத்மாபிழேகம் நடக்கிறுப்பதாக ஷசபைக்காரியநரிச் அறிவிக்கிறார்.

வட்டக்கச்சியில் ஆலயம் அமைக்க ஆர்வம்.

தினிநொச்சியைச் சேர்ந்த வட்டக்கச்சியில் 300க்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பகுக்கப் போக்கில் குடியேறியள்ளனர். இவர்களில் 250 சைவக்குடும்பங்கள், தந்தானங்கு வழிபாடுசெய்வதற்கு அஸயம் ஒன்று அமைக்கப் போக்கார், தந்தானங்கு 31-1-54ல் ஒரு சட்டம் கூடனர், மக்களின் அர்வக்கிளையும் அங்கில உக்கிரோகக்குத்தகளின் பண்ணினையும் கினி நொச்சி கிருகையிக்காக மயார்சியிலையும் இரு அஸயங்கள் அமைப்புகளை மடிவரிய்களர், ஆசம மறைப்பை கோபாம் வைத்து ஆலயம் அமைப்பதற்கு வேண்டிய பொருள் இன்மையிலை பிரார்த்தனை மன்றாயார் அமைப்பதை மடிவசெய்யப்பட்டு இரு மன்றங்களையும் அமைத்தான மயார்சிக் குழுவினர் எகமங்காதகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர், மன்றாயம் அமைக்கும் சபையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் அங்கத்துவர் வகிப்பது போற்றக்கூடியதோர் செயலாகும்.

இத்ம ஜோதி நிலையத்தில் இத்மீக நூல்கள் விற்பனைக்கு உண்டு.

சுவாமி சுக்தானந்த பாரதியார், சுவாமி சித்பவானந்தர் பொன்றவர்களின் புதிய பதிப்பு நூல்கள் கைவசமுண்டு.

	து. ச.
திருமந்திர விளக்கம் சுத்தானந்தர் புதிய பதிப்பு	2-50
நமது சமய விளக்கம்	25
இன்பத் திருப்புகழ்	50
பகவத் கிதை சித்பவானந்தர் விரிவுரை	9-00
எதிர்கால இந்தியா ..	1-50
கயிலைமலை யாத்திரை ..	1-00
அறம்வளர்த்த நம்பி ..	1-00

வேறுசிறு நூல்களுமுண்டு. தபாற்செலவு தனி விபரம் வேண்டுவோர் பின்னரும் விலாசத்திற்கெழுதுக. ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி. (சிலோன்)

“ஆத்மஜோதி” ஆயுள்சந்தா

ஆத்மவாளர்கள்.

கிரு E. V. கார்த்திகே	பசறை
.. V. புத்தகமுரு	P. W. D. ஓவசியர் பசறை
.. R. புத்தாயா	வதுளை
.. K. V. நடராஜா	வதுளை
.. M. வல்லிபுரம்	பண்டாரவளை
.. S. G. V. N. T. கோபால்பிள்ளை	பண்டாரவளை

விஞ்ஞானி

தனிப்பிரதி	மத்திய கல்லூரி	வருடச்சந்தா
சதம் 50.	யாழ்ப்பாணம்.	ரூ 6/-

விஞ்ஞானத்திற்கேன்ற முழுவதும் இடமளிக்கும்.

சந்தாதாரர்களுக்குப் பலவிதமான சௌகரியங்களுண்டு.

இனும்களுண்டு.

பிரவேசக்ட்டணமில்லாத விஞ்ஞான அறிவுப்போட்டி

எல்லா இடங்களிலும் ஏஜன்டுகள்
தேவை.

உங்கள் அன்பன்,

வி. சுப்பிரமணியம்